Hayatımız ve Hizmetimiz İbadeti Kitapçığı İçin Kaynaklar

8-14 MAYIS

TANRI'NIN SÖZÜNDEKİ HAZİNELER | 2. TARİHLER 20-21

Ruhi Hazineleri Keşfedin

***it*-1-E 1271 p. 1-2**
Yehoram

Yehoram karısı Atalya'nın da etkisiyle, babası Yehoşafat'ın aksine Yehova'nın yolunda yürümedi (2Kr 8:18). Yehoram altı kardeşini ve Yahuda'nın bazı ileri gelenlerini öldürttü (2Ta 21:1-6). Bunun yanı sıra halkı putperestliğe sürükledi (2Ta 21:11-14). Yönetimi boyunca ülkede hem iç karışıklıklar hem de dışarıdan kaynaklanan sorunlar yaşandı. Önce Edom ardından da Libna şehri Yahuda'ya başkaldırdı (2Kr 8:20-22). İlya peygamber mektubunda Yehoram'a şöyle yazdı: "Yehova senin halkına, oğullarına, karılarına ve mallarına büyük bir darbe indirecek. Sen de çok hastalanacaksın, ciddi bir bağırsak hastalığına yakalanacaksın, durumun günden güne fenalaşacak ve sonunda bu hastalık yüzünden bağırsakların dışarı dökülecek" (2Ta 21:12-15).

Tam da Yehova'nın dediği gibi oldu. Yehova Arapların ve Filistîlerin Yahuda'yı istila edip Yehoram'ın karılarını ve çocuklarını tutsak almasına izin verdi. Yehova istisna yaparak Yehoram'ın en küçük oğlu Yehoahaz'ın (Ahazya olarak da bilinir) kalmasına izin verdi. Çünkü Davut'la yaptığı Krallık ahdinin devam etmesini istiyordu. "Bütün bunlardan sonra Yehova onu [Yehoram'ı] şifa bulmaz bir bağırsak hastalığıyla vurdu." İki yıl sonra "bağırsakları dışarı döküldü" ve yavaş yavaş öldü. Bu kötü adam "sevilmeyen biri olarak öldü." Onu Davut Şehrine gömdüler fakat "kralların mezarlığına gömmediler." Yerine oğlu Ahazya kral oldu (2Ta 21:7, 16-20; 22:1; 1Ta 3:10, 11).

15-21 MAYIS

TANRI'NIN SÖZÜNDEKİ HAZİNELER | 2. TARİHLER 22-24

"Yehova Cesaret Gösterenleri Ödüllendirir"

***it*-1-E 379 p. 5**
Mezar

Başkâhin Yehoyada'yı "Davut Şehrinde, kralların yanına gömdüler." Bu bir ayrıcalıktı. Çünkü kral soyundan olmadığı halde oraya gömüldüğü bilinen tek kişi odur (2Ta 24:15, 16).

Ruhi Hazineleri Keşfedin

***it*-2-E 1223 p. 13**
Zekeriya

Başkâhin Yehoyada'nın oğlu. Yehoyada'nın ölümünden sonra, Kral Yehoaş hakiki tapınmayı bıraktı ve Yehova'nın peygamberlerini değil, yanlış öğütleri dinledi. Yehoaş'ın kuzeni olan Zekeriya (2Ta 22:11) halkı sert şekilde uyardı. Fakat onlar tövbe etmek yerine onu mabedin avlusunda taşladılar. Onun son sözleri şöyleydi: "Yehova bunu görsün ve hesabını sorsun." Bu sözleri gerçekleşti. Aramiler Yahuda'ya saldırdı. Ayrıca Yehoaş iki hizmetkârı tarafından öldürüldü. Tüm bunlar Yehoaş "kâhin Yehoyada'nın oğullarının kanını döktüğü için" oldu. Yunanca *Septuagint* ve Latince *Vulgata*'da Yehoaş'ın, Yehoyada'nın "oğlunun" kanının öcünü almak için öldürüldüğü söylenir. Masoretik metin ve Süryanice *Peşitta* ise "oğullar" ifadesini kullanır. Çoğul kullanılmasının nedeni, Yehoyada'nın peygamber ve kâhin olan oğlu Zekeriya'nın üstün ve değerli özelliklerini vurgulamak olabilir (2Ta 24:17-22, 25).

22-28 MAYIS

TANRI'NIN SÖZÜNDEKİ HAZİNELER | 2. TARİHLER 25-27

"Yehova Sana Bundan Çok Daha Fazlasını Verebilir"

***it*-1-E 1266 p. 6**
Yehoaş

Kuzeydeki İsrail Kralı Yehoaş, Edomlularla savaşacak Yahuda Kralı Amatsya'ya 100 bin askerini kiraladı. Fakat Amatsya bu askerlere 100 talant gümüşü (660.600 dolar) peşin ödediği halde, 'Tanrı adamının' öğüdü üzerine onları geri gönderdi. Bu askerler, muhtemelen ganimetten pay alma beklentilerinin boşa çıkması yüzünden eve öfkeyle döndüler. Kuzeydeki krallığa geri döndükten sonra Samiriye'den (muhtemelen akınları oradan başlattılar) Beyt-horon'a kadar, güneydeki Yahuda şehirlerini yağmaladılar (2Ta 25: 6-10, 13).

5-11 HAZİRAN

TANRI'NIN SÖZÜNDEKİ HAZİNELER | 2. TARİHLER 30-31

"Bir Araya Gelmekten Yarar Görürüz"

***it*-1-E 1103 p. 2**
Hizkiya

Hakiki Tapınma İçin Gösterdiği Gayret. Hizkiya 25 yaşında tahta geçer geçmez pak tapınma için ne kadar gayretli olduğunu gösterdi. Yaptığı ilk şey mabedi yeniden açmak ve onarmaktı. Ardından kâhinleri ve Levioğullarını çağırıp onlara şöyle dedi: "İsrail'in Tanrısı Yehova'yla bir ahit yapmayı yürekten istiyorum." O sırada Kanun ahdi yürürlükteydi fakat halk buna bağlı kalmamıştı. Hizkiya'nın yaptığı ahit ise Yahuda halkının Kanun ahdine sadık kalacağına dairdi. Hizkiya tüm gücüyle Levioğullarının hizmetlerini organize etti. Ayrıca ilahiciler ve müzik aletleriyle ilgili düzenlemeler yaptı. Yahudi takvimine göre Nisan ayındaydılar, o ay Fısıh kutlanırdı. Fakat mabet, kâhinler ve Levioğulları temiz durumda değildi. 16 Nisan'a gelindiğinde mabedi ve oradaki takımları arındırmışlardı. Sonra tüm İsrail için özel bir kefarette bulunuldu. Önce şehrin ileri gelenleri krallık, kutsal mekân ve halk için günah sunuları getirdi, ardından da halk binlerce yakılan sunu sundu (2Ta 29:1-36).

***it*-1-E 1103 p. 3**
Hizkiya

Halk Fısıh zamanında temiz olmadığı için Fıshı bir sonraki ay kutladılar. Kanunda böyle bir düzenleme vardı. Hizkiya Yahudalıların yanı sıra İsraillileri de çağırdı. Koşucu ulaklarla onlara mektuplar gönderdi. Ulaklar Beer-şeba'dan Dan'a kadar gittiler. Gittikleri yerlerde onlarla alay ettiler. Fakat Aşer, Manasse ve Zebulun kabilelerinden insanlar alçakgönüllülükle bu daveti kabul etti. Ayrıca Efraim ve İssakar'dan da bazı kişiler Fısıh için geldi. Onların yanı sıra Yehova'ya tapınan birçok yabancı da geldi. Pak tapınmanın yanında yer almak için kuzey krallığından gelenler zorluklar yaşamış olabilir. Çünkü kuzeydeki on kabilelik krallık putperestliğe dalmıştı ve Asurlular tarafından tehdit ediliyordu. Tam bir çöküş içindeydi. Bu yüzden kuzeyden gelenler de ulaklar gibi muhalefetle ve alayla karşılaşmış olabilir (2Ta 30:1-20; Sy 9:10-13).

***it*-1-E 1103 p. 4-5**
Hizkiya

Fısıh'tan sonra halk Mayasız Ekmek Bayramı'nı yedi gün boyunca sevinç içinde kutladı ve yedi gün daha uzattılar. Çok tehlikeli bir dönemde yaşıyorlardı. Fakat Yehova'nın desteğiyle "Yeruşalim'de öyle büyük bir

sevinç yaşandı ki, İsrail Kralı Davut oğlu Süleyman'ın günlerinden beri Yeruşalim'de böylesi görülmemişti" (2Ta 30:21-27).

Pak tapınmanın yeniden canlandığı bu kutlama geçici bir duygusallık değildi. Bunu daha sonra yaşananlardan anlayabiliriz. Bayrama katılanlar evlerine dönmeden önce, tüm Yahuda'da, Benyamin'de ve hatta Efraim ve Manasse'de dikili taşları parçaladılar, kutsal direkleri yıktılar, yüksek yerleri ve sunakları yok ettiler (2Ta 31:1). Hizkiya Musa'nın yaptığı bakır yılanı parçaladı çünkü halk buna kurban dumanı sunuyordu. Hizkiya bunu yaparak halka örnek oldu (2Kr 18:4). Hizkiya pak tapınmanın bu büyük kutlamadan sonra da sürmesi için bazı adımlar attı. Kâhinlerin bölüklerini organize etti ve mabetteki işlerin sürmesi için düzenlemeler yaptı. Halka, Kanunda dediği gibi kâhinlere ve Levioğullarına ondalık ödemelerini ve ilk ürünlerini bağışlamalarını söyledi. Halk da bunu seve seve yaptı (2Ta 31:2-12).

12-18 HAZİRAN

TANRI'NIN SÖZÜNDEKİ HAZİNELER | 2. TARİHLER 32-33

"Sıkıntılı Dönemlerde Kardeşlerinize Güç Verin"

***it*-1-E 204 p. 5**
Asur

***Sanherib*.** II. Sargon'un oğlu Sanherib, Hizkiya'nın saltanatının 14. yılında (MÖ 732) Yahuda krallığına saldırdı (2Kr 18:13; İş 36:1). Hizkiya'nın babası Ahaz, Asur'a kulluk etmek zorunda kalmıştı fakat Hizkiya Asur'a isyan etti (2Kr 18:7). Sanherib bunun üzerine Yahuda ülkesini istila etti ve kayda göre 46 şehri fethetti (İşaya 36:1, 2 ile karşılaştırın). Sonra da Lakiş'te ordugâh kurdu ve Hizkiya'dan haraç olarak 30 talant altın (y. 11.560.000 dolar) ile 300 talant gümüş (y. 1.982.000 dolar) istedi (2Kr 18:14-16; 2Ta 32:1; ayrıca İş 8:5-8 ile karşılaştırın). Bu haraç ödendiği halde, Sanherib sözcüsünü göndererek Yeruşalim'in koşulsuz teslim olmasını istedi (2Kr 18:17–19:34; 2Ta 32:2-20). Bunun üzerine Yehova Sanherib'in 185.000 askerini bir gecede öldürdü ve böbürlenen Asur kralı geri çekilip Nineve'ye dönmek zorunda kaldı (2Kr 19:35, 36). Daha sonra orada iki oğlu tarafından öldürüldü ve onun yerine tahta başka bir oğlu olan Esarhaddon geçti (2Kr 19:37; 2Ta 32:21, 22; İş 37:36-38). Asur askerlerinin yok edilmesi hariç, tüm bu olaylar Sanherib'in prizması ve Esarhaddon'un prizması olarak bilinen yazıtlarda da kaydedilmiştir.

19-25 HAZİRAN

TANRI'NIN SÖZÜNDEKİ HAZİNELER | 2. TARİHLER 34-36

"Tanrı'nın Sözünden En İyi Şekilde Yararlanıyor musunuz?"

***it*-1-E 1157 p. 4**
Hulda

Başkâhin Hilkiya mabedin onarımı sırasında "kanun kitabını" buldu. Yoşiya burada yazılanları duyunca, Yehova'ya danışmaları için adamlarını gönderdi. Adamlar Hulda'ya gitti. Hulda onlara Yehova'nın sözünü bildirdi. İtaatsizlikleri nedeniyle kitapta yazılı olan felaketlerin hakikat yolundan sapmış ulusun başına geleceğini söyledi. Ayrıca Yoşiya Yehova'nın önünde alçakgönüllülük gösterdiği için felaketleri görmeyecek, huzur içinde atalarına katılacak ve mezara inecekti (2Kr 22:8-20; 2Ta 34:14-28).

© 2023 Watch Tower Bible and Tract Society of PA